

[Hans Hansen (Rørby).]

finder Udtryk i Partiet Venstres Dagsorden: at Sagen skal prøves ved Højesteret, da det er en Sag af stor baade principiel og økonomisk Rækkevidde. Der har været mange Stridsspørgsmaal om Valutaloven, og dette er sikkert ikke det sidste; Valutaloven var en Brand, der blev kastet ind i det økonomiske Liv, og saa længe Valutaloven bibeholdes, bliver vi Vidne til det samme. Vi har Gang paa Gang advaret mod den og stemt mod den, men de Ulykker, den har skabt, er det ikke Tiden og Stedet til at omtale her.

Den af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen stillede Dagsorden, som først misbilliger Ministerens Fortolkning og derefter forlanger Højesterets Afgørelse, kan vi selvfølgelig ikke støtte, da den er selvmodsigende. En af Delene maa da være nok; man kan ikke først misbillige, at Ministeren har fortolket Loven urigtigt, og derefter forlange denne Fortolkning afgjort ved Højesteret. Det er saa meningsløst, at der overhovedet ikke kan stemmes for det. Men vi vil godkende den Betragtning, at da Sagen har saa stor Betydning, burde den kunne komme frem til Højesterets Afgørelse, og derfor vil vi, hvis Partiet Venstres Dagsorden overhovedet kommer til Afstemning, give denne Dagsorden vore Stemmer.

Viggo Hansen: Jeg plejer i Almindelighed ikke at interessere mig for Forespørgsler og Dagsordener i dette høje Ting, men som Andelshaver i Kolding Slagteri har jeg nogen Berettigelse til i dette Tilfælde at melde mig som Deltager i Diskussionen.

Den Forespørgsel, der er stillet til den højtærede Justitsminister, har sit Udgangspunkt i, at man paa en Generalforsamling den 7. Marts i Kolding Slagteri „næsten enstemmigt“, staar der i Forespørgselen, opfordrede Bestyrelsen til med alle til Raadighed staaende Midler at føre Valutasagen frem til Højesteret. Jeg tillader mig nu at sætte et lille Spørgsmaalstegn ved, om det nu ogsaa er rigtigt, at dette blev næsten enstemmigt vedtaget; det vil være interessant, hvis det virkelig forholder sig saaledes.

Som sagt er jeg Andelshaver, og jeg var til Stede under hele Forhandlingen den Dag paa Generalforsamlingen, og naar jeg tager Ordet, er det netop for at give faktiske Oplysninger om, hvad der skete. Det er nemlig efter min Mening ikke rigtigt, at

Generalforsamlingen „næsten enstemmigt“ gav Udtryk for Ønsket om at føre Sagen frem for Højesteret. Nej, tværtimod, Forslaget om Appel til Højesteret blev slet ikke drøftet, efter at Formanden havde udtalt, at Bestyrelsen ikke ansaa det for ønskeligt, idet Bøder og Omkostninger vedrørende denne Sag var betalt af Erhvervsudvalget, og endvidere udtalte Formanden, at det var ugørligt at rejse Sagen igen: nu er det bedst, at der er Ro om den Sag.

Det var Formandens klare Ord den Dag. Den stillede Resolution blev derimod ændret til en Tillidserklæring til Bestyrelsen. Der blev stillet en Resolution, det er fuldkommen rigtigt, men den blev altsaa ændret til en Tillidserklæring til Bestyrelsen, og at denne blev vedtaget næsten enstemmigt, det kan godt være rigtigt; for øvrigt var denne Manøvre ganske fiks, at Resolutionen endte som en Tillidserklæring til Bestyrelsen, men det bliver nu deres Sag, som modtog den.

Jeg vil gerne spørge Det frie Folkepartis Ordfører: Hvem har bedt den ærede Ordfører om at rejse denne Sag herinde? Er det Slagteriets Bestyrelse, der har gjort det, eller er det sket paa Grundlag af derom fremsat Ønske fra anden kompetent Forsamling, eller hvordan forholder det sig overhovedet?

Denne Forespørgsel tjener kun til at rejse ny Uro om Kolding Slagteri, og det ønsker i hvert Fald vi Andelshavere ikke. Og kan Slagteriet være tjent dermed? Det tror jeg ikke. Det er derfor, jeg spørger Det frie Folkeparti: Paa hvis Vegne taler de Herrer her i Dag? Er det paa deres egne Vegne eller paa Slagteriets Vegne, de har talt her i Dag?

For at de ærede Medlemmer nu kan bedømme Situationen helt rigtigt — og det er ikke saa nemt for udenforstaaende —, vil jeg give den Oplysning, at Kolding Slagteris Bestyrelse i høj Grad beklager, at denne Sag nu er blevet rejst herinde, og man har direkte anmodet mig om her at give Udtryk for denne Beklagelse. Man har ønsket Ro om Sagen. Men de Herrer Forespørgere har sikkert haft et andet Maal for Øje. Det er vel ogsaa den virkelige Forklaring paa, at de har stillet denne Forespørgsel.

Efter min Mening har vi ellers haft Forespørgsler og Dagsordener nok at beskæftige os med i denne Samling, ja, alt for mange. Det er ikke dem, der interesserer Offentligheden i Almindelighed. Og denne Forespørgsel i Dag kunde uden Skade have